

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 882/2020
29.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. Кривичног законика у покушају из члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног адвоката Срђана Дурана и адвоката Јовице Ковачевић, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Шиду К-37/20 од 19.03.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1-349/20 од 12.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 29.09.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Срђана Дурана и адвоката Јовице Ковачевић, поднети против правноснажних пресуда Основног суда у Шиду К-37/20 од 19.03.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1-349/20 од 12.05.2020. године и то захтев за заштиту законитости браниоца, адвоката Срђана Дурана због повреде закона из члана 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку, а захтев за заштиту законитости браниоца, адвоката Јовице Ковачевић због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног **ОДБАЦУЈУ**, као недозвољени.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шиду К-37/20 од 19.03.2020. године, окривљени АА је оглашен кривим да је покушао да изврши кривично дело недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. у вези члана 30. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 9 месеци у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 09.10.2019. године по решењима Основног суда у Шиду К-174/19 од 11.10.2019. године, Кв-262/19 од 23.10.2019. године, Кв-295/19 од 25.11.2019. године и по решењу Апелационог суда у Новом Саду Кж1-12/20 од 05.02.2020. године. На основу одредбе члана 87. КЗ окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета и то:

теретно моторно возило марке „...“, албанских регистарских ознака АА ... и приколица марке „...“, албанских регистарских ознака ..., стартни кључ за наведено теретно возило и саобраћајна дозвола за предметно возило и приколицу. Истом пресудом окривљеном је на основу члана 88. Кривичног законика изречена мера безбедности протеривање странаца из земље за време од 2 године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим што се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере. Окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка, о чијем износу ће се накнадно одлучити доношењем посебног решења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1-349/20 од 12.05.2020. године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Шиду К-37/20 од 19.03.2020. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости благовремено су поднели браниоци окривљеног:

-адвокат Срђан Дуран због повреде одредаба Кривичног законика из члана 87. став 1, повреде одредбе члана 77. Закона о полицији, повреде одредаба чланова 16, 87, 96, 100. и 147. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе, као и да буде обавештен о седници већа;

- адвокат Јовица Ковачевић због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

Врховни касациони суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног адвоката Срђана Дурана је неоснован у односу на повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен, док је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Јовице Ковачевића у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП неоснован, а у преосталом делу је недозвољен.

Бранилац окривљеног, адвокат Срђан Дуран у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је правноснажном пресудом првостепени суд на основу члана 87. КЗ изрекао меру безбедности одузимање предмета и то теретног моторног возила марке „...“, као и приколице марке „...“, који су у власништву привредног друштва „ББ“ ... из ..., те је на тај начин погрешно применио одредбу члана 87. став 1. КЗ којом су прописана два алтернативна услова за изрицање мере безбедности одузимање предмета који су употребљени за извршење кривичног дела. Први услов је да постоји опасност да ће се одређени предмет поново употребити за извршење кривичног дела, а други услов је да је ради заштите опште безбедности или из моралних разлога одузимање предмета неопходно. По наводима браниоца, у конкретној правној ствари предмет извршења

кривичног дела је само приколица, а не и камион (јер су мигранти били само у приколици), која је у власништву интернационале компаније, па је евидентно да није испуњен један од два алтернативно постављена услова за изрицање мере безбедности одузимање предмета. Власник приколице ни на који начин није био, нити је могао бити умешан у извршење кривичног дела, нити постоји опасност да ће се конкретна приколица поново употребити за извршење кривичног дела, па је на тај начин првостепени суд санкционисао и треће лице-власника приколице који је запосленом поверио средство за рад уобичајено за тај вид делатности, иако се чланом 79. КЗ недвосмислено предвиђа да се мере безбедности могу изрећи само према учиниоца кривичног дела и њиховим предметима, те да из духа закона произилази да су мере безбедности усмерене само ка учиниоцу кривичног дела.

Иако бранилац напред означену повреду нумерички означава као повреду закона из члана 87. став 1. КЗ, образлагањем исте повреде заправо указује на повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, а изнети наводи се по оцени Врховног касационог суда не могу прихватити као основани из следећих разлога:

Одредбом члана 350. став 5. Кривичног законика прописано је да ће се одузети средства намењена или употребљена за извршење дела из става 1. до 3. тог члана.

Имајући у виду цитирану законску одредбу која је императивног карактера и којом је предвиђено обавезно одузимање средстава намењених или употребљених за извршење кривичног дела из става 1. до 3. члана 350. Кривичног законика, те имајући при томе у виду да из чињеничног описа кривичног дела недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи у покушају из члана 350. став 2. у вези члана 30. Кривичног законика, за које кривично дело је окривљени АА правноснажно и оглашен кривим, произилази да је окривљени као средство извршења предметног кривичног дела (недозвољени превоз-транзит држављана Авганистана преко државне границе Републике Србије и покушај омогућавања њиховог недозвољеног прелаза преко границе Србије са Хрватском) у конкретном случају употребио приколицу и теретно моторно возило као вучно возило, то су у смислу члана 350. став 5. Кривичног законика испуњени законски услови за изрицање окривљеном мере безбедности одузимања наведених предмета.

Сходно напред наведеном, по налажењу овога суда, окривљеном АА правилно је изречена мера безбедности одузимања предмета извршења кривичног дела, па су супротни наводи да је учињена повреда закона из члана 439. тачка 3) ЗКП оцењени неоснованим.

Бранилац окривљеног адвокат Јовица Ковачевић је у поднетом захтеву за заштиту законитости указао на учињене повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП при чему указује да се првостепена и другостепена пресуда заснивају на записницима о испитивању сведока ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ, који записници су састављени од стране полицијских службеника МУП-а Републике Србије-Регионалног центра граничне полиције према Републици Хрватској, а који су морали бити издвојени из судских списа, као незаконито прибављени докази. Питање незаконитости наведених записника бранилац, заснива на околности да су сачињени од стране неовлашћених службених лица (полицијских службеника ПС Шид), а не од стране јавног тужиоца, потом да сведоци нису

положили заклетву, као и да се из записника о испитивању сведока ЕЕ види присуство преводиоца ЖЖ али се не може закључити са ког језика је превођено, нити да ли је уписан у регистар судских преводилаца и ако није, зашто није положио заклетву, а које све наводе је бранилац истицао још у жалби на првостепену пресуду и о чему је другостепени суд на страни 4 и 5 дао довољне и јасне разлоге које Врховни касациони суд прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом-члан 74. члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) ЗКП, члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Срђан Дуран у захтеву за заштиту законитости указује да су побијаним пресудама учињене повреде члана 77. Закона о полицији, као и повреде закона из члана 100., члана 96., члана 87. и 147, као и члана 16. став 5. ЗКП, а које повреде у смислу напред цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представљају законом предвиђене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости.

Са друге стране, бранилац окривљеног, адвокат Јовица Ковачевић, у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да постоје велике разлике у личним именима и датумима рођења испитаних сведока, те да је у полицији као сведок испитан ДД, а решењем Прекршајног суда у Сремској Митровици број Прм-186/19 од 10.10.2019. године васпитна мера изречена је према лицу ЗЗ, који је по записнику о испитивању сведока рођен ... . године, у правноснажној прекршајној пресуди наводи се да је рођен ... . године. Осим тога малолетно лице са именом ВВ, који не зна датум свог рођења, али зна да има 17 година, правноснажном пресудом Прекршајног суда у Сремској Митровици број Пр бр 6579/19 од 10.10.2019. године осуђен је на новчану казну ИИ, као пунолетно лице рођено .... године, а сведок ГГ, рођен .... године правноснажном пресудом Прекршајног суда у Сремској Митровици број Пр бр 6577/19 од 10.10.2019. године осуђен је на новчану казну као ГГ рођен ... . године.

Врховни касациони суд налази да се изнетим наводима браниоца оспорава чињенично стање у погледу идентификације и личних података саслушаних сведока, као погрешно и непотпуно утврђено, на који начин указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како напред наведеним чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима које има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног адвоката Јовице Ковачевића у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев у односу на повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП одбио као неоснован, док је

захтев браниоца окривљеног адвоката Јовице Ковачевића одбио као неоснован у смислу члана 491. став 1. и 2. ЗКП у односу на повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталим деловима захтеве за заштиту законитости на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) и члана 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољене и одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић